

Anneldelse til vedkommende Eier, i enhver af de lovbestede Terminer, dog ikke med mindre end 100 Rd. ad Gangen, at gjøre Afdrag paa Pantegjælden, og skal han derfor til enhver Tid kunne forlange, at hvad der saaledes af ham er afbetalt paa hans Bekostning udslettes af Pantebogen.

§ 10.

Det staaer den, som ifølge denne Lov er bleven Arvefæster, frit for at udstykke Jordlodden under Sagttagelse af Lovgivningens almindelige Forrifter, saaledes at en Deel af den aarlige Afgift i Forhold til Hartkornet gaaer over paa de særskilte Parceller, hvorimod den Deel af Pantegjælden, som forholdsvis kunde falde paa samme, bliver at udbetale, forinden Udstykningen iværksættes, og uden at Bestemmelsen i § 8 sidste Stykke kommer til Anvendelse.

§ 11.

Kjøbesummen for Bygningerne med Grund og Have m. v. skal Eieren af Jordlodden, i det Tilfælde, at det er ham, der afsjober Fæsteren denne hans Eiendom, ligeledes være berettiget til at afgjøre ved paa den i § 8 1ste Stykke bestemte Maade at udbetale en Femtedeel, og for de 4 Femtedele at udstede sin Forfkrivning med Pant i Jorden og de aarlige Afgifter af denne eller med anden Sikkerhed, som maa ansees fyldestgjørende. Fæsteren og hans Enke i ugift Stand ere uberettigede til at opsigge bemeldte Forfkrivning, forsaavidt Debitor nøyagtigt opfylder sine Forpligtelser efter samme, navnlig betaler Renten, 4 pCt. p. a., men Debitor skal have Adgang til, paa samme Maade som i § 9 bestemt, at gjøre Afbetalinger paa Capitalen, ligesom han i det aarlige Rentebeløb kan afforte den Godtgjørelse, som Sælgeren ifølge Commissionens Bestemmelse efter § 6 vil have at betale for den, saalænge Fæsteforholdet med Hensyn til Jordlodden vedvarer, fortsatte Brug af de solgte Bygninger m. v. Denne Godtgjørelse bør ikke sættes høiere end Renten af

de 4 Femtedele af Kjøbesummen for bemeldte Bygninger m. v.

§ 12.

Døer en Fæster af en Jordlod efter i Medfør af § 3 at have forlangt Afløsning, men inden endelig Taxation har fundet Sted, da gaaer den Ret, der tilkom ham, over til hans Vo, medmindre han var gift og hans Hustru overlever ham.

§ 13.

Omkostningerne ved den første Taxationsforretning, saavel som i Anledning af Mæglingforretningen udenfor det i § 4 i Slutningen omtalte Tilfælde, fordeles i Reglen lige mellem begge Parter; dog kan Commissionen efter Omstændighederne paalægge den ene af dem samtlige eller dog en større Deel af Omkostningerne, navnlig naar han under Forligsmæglingen har viist en høj Grad af Uvillighed til at lade Sagen ordne i Mindelighed eller har fremsat aabenbart urimelige og opfruede Fordringer, ligesom i hvert Fald den Part, der har foranlediget Taxationen, men efter § 5 lader den ubenyttet, naar Valget er kommet til ham, bør udrede alle Omkostningerne. Omkostningerne ved Overtaxation blive at paalægge den Part, der har begjært den, forsaavidt Overtaxationscommissionen i det Væsentlige kommer til samme Resultat som den første Commission; i andet Fald deles disse Omkostninger mellem Parterne paa samme Maade, som med Hensyn til Omkostningerne ved den første Taxationsforretning er bestemt. Samtlige de heromhandlede Omkostninger kunne efter lovlige Omgang inddrives hos Vedkommende ved Udpantning.

Naar Taxations- eller Overtaxationscommissionen, saaledes som det saavidt muligt bør skee, benytter sin Tilstedeværelse paa et Sted til at taxere flere Jordlodder m. v., skulle først de samlede fælles Omkostninger forholdsmeesigt fordeles med Hensyn til de enkelte Lodder, og bliver det derefter særligt at bestemme, hvorledes Omkostningerne for hver Lod blive at udrede.